

[Justitsministeren]

erkende. Der er ikke noget valent i at ville fastholde en dansk retstradition på et meget betydningsfuldt område. Der er heller ikke noget valent i fra regeringens side at ville gennemføre tilslutningen til Europarådskonventionen. Der er intet valent i at ville påtage sig at gå ind i en terroristbekæmpelse i visse situationer i form af en retsforfølgning her i landet i stedet for en udlevering – alene af den grund, at denne mulighed fremgår af konventionsoplægget.

Fru Ebba Strange bad os om at vurdere, om vi nu ikke kom til at gennemføre ændringer uden for folketinget. Alene denne debat er et udtryk for, at afgørelserne herom ligger i folketinget. Jeg tror ikke, fru Ebba Strange bør være nervøs for, at justitsministeren eller andre vil prøve at lovgive hverken på dette eller andre områder uden for dette folketing.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte i sit indlæg enkelte andre landes holdning. Skal vi gøre denne holdning op fra andre lande, må vi nok erkende, at de fleste andre lande formentlig når til det resultat, at de tilslutter sig konventionen uden forbehold af nogen art, og at et nogenlunde lige stort antal lande ønsker at tage det forbehold, som Danmark ønsker at tage, alene eller ønsker at tage Danmarks forbehold plus et forbehold over for artikel 8. Det er altså ikke sådan, at der er en vældig overvægt for forbeholdet over for artikel 8; det er tværtimod, så vidt vi ved, maksimalt for nærværende 2 lande, der ønsker at tage dette forbehold. Jeg har stor respekt for norske holdninger til retsgrundlaget, men jeg har nu også ganske pæn respekt både for normale danske holdninger og for svenske holdninger, og som hr. Bernhard Baunsgaard ved, fremgår det af det notat, jeg har fremsendt, at Sverige har samme opfattelse som vi med hensyn til forbehold af denne art.

Hr. Ib Christensen spurgte mig, hvorfor vi ikke ønskede at tage forbehold over for artikel 8, og det kan jeg besvare ganske enkelt: vi mener, at dette forbehold ville vanskeliggøre den rimelige anvendelse af terroristkonventionen, så at den kunne opfylde sit formål. Vi mener, at vi kan fastholde danske retsgarantier også uden dette forbehold.

Jeg er taknemlig for, at hr. Wilhjelm fastslog, at han havde fået åbenhjertige og fyldestgørende svar på sine spørgsmål. Derfor undrede jeg mig måske også en lille smule

over hr. Wilhjelm betragtning om, at nogle af svarene skulle fremtræde som værende mere modstræbende end andre – jeg kunne være interesseret i at vide, hvordan hr. Wilhjelm kan læse det ud af svarene – og jeg er da taknemlig for rådet om at svare hurtigt; jeg tror, hr. Wilhjelm kunne have bekræftet, at det hidtil er sket på alle de spørgsmål, der er blevet stillet.

Hr. Glistrup startede sit indlæg med at hævde, at hans eget – undskyld, jeg siger det! – særprægede forslag om terroristbekæmpelse stadig levede. Det gør det muligvis, men jeg synes, jeg vil have lov til at sige, at det gør det ikke i socialdemokratiet, og det gør det ikke i regeringen, og dér har det aldrig nogen sinde fået noget, der bare nærmede sig en antydning af liv, og det vil det heller aldrig få.

Så må jeg skuffe hr. Glistrup, når hr. Glistrup så glad tilslutter sig regeringens forbehold over for artikel 1, for den argumentation, hr. Glistrup gav for denne tilslutning, er ikke regeringens og hører vistnok heller ikke hjemme dér, hvor andre partier her i salen har ønsket at acceptere regeringens forbehold. Der er jo ikke noget at gøre ved, at hr. Glistrups parti alligevel når til samme resultat som regeringen, men jeg har da ikke noget imod her at konstatere, at det altså sker på en anden baggrund og med en anden motivering end den, regeringen klart har understreget den har.

Lad mig så om de to forbehold sige, at uanset forbeholdet over for artikel 1 er det regeringens opfattelse, at den helhjertet kan deltage i en terroristbekæmpelse i et europæisk samarbejde, at den helhjertet kan opfylde denne konvention. Uanset at regeringen ikke ønsker at tage forbehold over for artikel 8, er det en kendsgerning, at Danmark fortsat vil kunne afslå en anmodning om retshjælp, såfremt der er vægtige grunde til at antage, at begæringen er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af hans eller hendes race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes retsstilling kunne blive forringet af disse grunde.

På samme måde vil vi uanset artikel 8 kunne afslå en begæring om retshjælp, såfremt begæringens efterkommelse vil kunne krænke den danske stats suverænitet, bringe den danske stats sikkerhed i fare, stride mod